

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [\[Link\]](#). Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepanțe. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere \[Link\]](#).

Deciziei în cazul 2449/2007/VIK - Presupusa omisiune de a furniza motive adecvate pentru înlocuirea reclamantului și presupusa omisiune de a respecta dreptul său de a fi audiat

Decizie

Caz 2449/2007/VIK - Deschis la 22/10/2007 - Decizie din 16/12/2009

Reclamantul, cetățean britanic, a fost angajat ca șef de echipă pentru a efectua o activitate de consultanță în Africa. El avea un contract cu o societate aparținând unui consorțiu („contractantul”), care fusese contractat de Comisie pentru a realiza un studiu în țara X.

În prima etapă a implementării proiectului, contractantul trebuia să elaboreze un raport inițial. Reclamantul, în calitate de șef de echipă, a întocmit raportul respectiv. Comisia însă nu a fost mulțumită de conținutul raportului. Aceasta a făcut câteva observații și a solicitat reclamantului să modifice raportul în consecință. Comisia a solicitat ulterior contractantului să înlocuiască reclamantul cu un alt expert. În acest scop, i-a trimis contractantului o scrisoare oficială.

În acest context, reclamantul a susținut că Comisia a omis să furnizeze motive adecvate în scrisoarea în care solicita înlocuirea lui (aspecte de fond) și că a încălcat dreptul lui de a fi audiat, prevăzut la articolul 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 16 din Codul european al bunei conduite administrative (aspecte procedurale). Reclamantul a cerut ca Comisia să furnizeze dovezi pentru acuzațiile formulate împotriva lui sau să retragă aceste acuzații.

În urma unei anchete amănunțite, Ombudsmanul a ajuns la concluzia că nu este vorba de un caz de administrare defectuoasă în ceea ce privește fondul, și anume motivele furnizate de Comisie. În ceea ce privește procedura, Ombudsmanul a concluzionat că, deoarece nu i-a dat reclamantului ocazia să răspundă la observațiile critice exprimate în scrisoarea sa din 15 mai 2007, adică înainte de a solicita contractantului să-l înlocuiască pe reclamant, Comisia nu a acționat în conformitate cu principiul bunei administrări prevăzut la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În opinia Ombudsmanului, aceasta reprezenta un

caz de administrare defectuoasă.

Prin urmare, Ombudsmanul și-a încheiat ancheta cu o observație critică.

CU PRIVIRE LA ISTORICUL PLÂNGERII

1. Prezenta plângere se referă, printre altele, la o presupusă încălcare a articolului 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a UE [1] și a articolului 16 din Codul european de bună conduită administrativă [2] de către Delegația Comisiei Europene în țara X (denumită în continuare „delegația”).

2. Secțiunea relevantă a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a UE (denumită în continuare „carta”) are următorul cuprins:

„ Dreptul la o bună administrare

(1) Orice persoană are dreptul la un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil din partea instituțiilor și organelor Uniunii.

(2) Acest drept include:

dreptul oricărei persoane de a fi audiată înainte de luarea oricărei măsuri individuale care ar putea să o afecteze în mod negativ;

- obligația administrației de a-și motiva deciziile... ”.

3. Articolul 16 din Codul european de bună conduită administrativă (denumit în continuare „ECGAB”) prevede:

„ Dreptul de a fi ascultat și de a face declarații

1. În cazurile în care sunt implicate drepturile sau interesele persoanelor fizice, funcționarul se asigură că, în fiecare etapă a procedurii decizionale, dreptul la apărare este respectat.

2. Orice membru al publicului are dreptul, în cazurile în care trebuie luată o decizie care îi afectează drepturile sau interesele, să prezinte observații scrise și, dacă este necesar, să prezinte observații orale înainte de luarea deciziei.

4. Reclamantul a fost contractat în calitate de șef de echipă pentru activități de consultanță în țara X de către o societate care aparținea unui consorțiu, care a fost condusă de o altă societate („partenerul principal al consorțiului”). Consorțiului i s-a atribuit un contract pentru punerea în aplicare a unui studiu Tracer privind absolenții programului de educație tehnică a țării X și impactul acestora asupra pieței forței de muncă din țară și, în general, asupra

dezvoltării sale economice și sociale. Membrii consorțiului, care au semnat un contract cu Comisia, sunt denumiți în continuare „contractantul”.

5. Contractul dintre contractant și Comisie a fost reglementat de condițiile generale ale contractului-cadru, de termenii globali de referință ai contractului-cadru „beneficiari” și de termenii specifici de referință, care specificau serviciile care urmează să fie prestate de contractant.

6. Contractul urma să înceapă la 30 aprilie 2007. În termen de șapte zile de la începerea contractului, contractantul a trebuit să pregătească un raport inițial. Acest raport, care a fost elaborat de reclamant, a fost prezentat delegației la 7 mai 2007. Cu toate acestea, delegația nu a fost mulțumită de raport. Acesta a formulat o serie de observații și a solicitat reclamantului să modifice raportul în consecință. Ulterior, delegația a solicitat înlocuirea reclamantului cu un alt expert. Această solicitare a fost formulată în mod oficial de șeful delegației printr-o scrisoare adresată contractantului la 15 mai 2007. În această scrisoare, delegația și-a exprimat, în esență, nemulțumirea față de ceea ce consideră a fi calitatea slabă a activității reclamantului și atitudinea sa. Contractul reclamantului a fost reziliat imediat și a fost retras din cesiune.

7. La 24 mai 2007, reclamantul a informat delegația că consideră conținutul scrisorii de mai sus ca fiind neadevărat și defăimător și a solicitat o ocazie de a o discuta.

8. Printr-o scrisoare din 31 mai 2007, delegația a răspuns reclamantului. Aceasta a subliniat că Comisia nu avea nicio legătură contractuală cu acesta și că eventualele probleme legate de contractul în cauză ar trebui, prin urmare, să fie discutate cu contractantul.

9. La 3 iulie 2007, reclamantul a depus prima sa plângere la Ombudsman [număr de referință 1791/2007/(BM)SAB]. El susține că delegația a încălcat articolele menționate mai sus din Cartă și din ECGAB. Cu toate acestea, documentele prezentate de reclamant sugerează că delegația l-a informat de două ori cu privire la nemulțumirea sa față de activitatea sa. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că se pare că reclamantului i s-a oferit posibilitatea de a reacționa la criticile Comisiei. În aceste condiții, Ombudsmanul a considerat că nu există motive suficiente pentru o anchetă.

10. La 19 septembrie 2007, reclamantul și-a reiterat plângerea, furnizând o analiză detaliată a situației și o serie de argumente noi în sprijinul cazului său. Prin urmare, noua scrisoare a reclamantului a fost înregistrată ca o nouă plângere (număr de referință 2449/2007/VIK).

CU PRIVIRE LA OBIECTUL ANCHETEI

11. Ombudsmanul a identificat următoarele acuzații și afirmații:

(1) Reclamantul a susținut că delegația a încălcat articolul 41 alineatul (2) din cartă și articolul 16 din ECGAB prin nerespectarea dreptului său de a fi audiat și prin faptul că nu a furnizat motive adecvate pentru declarațiile făcute de șeful delegației în scrisoarea sa din 15 mai 2007.

În sprijinul acestei afirmații, reclamantul a susținut, în esență, că:

(i) Delegația a luat măsuri pentru a-l elimina înainte de expirarea termenului de depunere a raportului revizuit, care a trebuit să includă feedbackul din partea delegației;

(II) Scrisoarea delegației din 15 mai 2007 conținea acuzații împotriva sa care nu i-au fost niciodată aduse la cunoștința sa și la care nu i s-a dat posibilitatea să răspundă.

(2) Reclamantul a susținut că delegația ar trebui să furnizeze dovezi pentru acuzațiile pe care șeful delegației le-a făcut împotriva sa sau să retragă aceste acuzații.

12. Reclamantul a susținut, de asemenea, că delegația ar trebui, în conformitate cu articolul 41 alineatul (3) [3] din cartă, să ofere despăgubiri financiare pentru prejudiciul pe care l-a suferit și pentru pierderile viitoare de venituri. Ombudsmanul a considerat că această afirmație este inadmisibilă în temeiul articolului 2 alineatul (4) din statutul său, întrucât reclamantul nu a făcut nicio abordare administrativă prealabilă delegației în ceea ce privește cererea sa de despăgubire.

13. La 14 mai 2009, reclamantul și-a reînnoit cererea de despăgubire. El a susținut că solicită delegației să îi plătească despăgubiri pentru pierderea de venituri, alocațiile de cazare și pentru prejudiciul adus reputației sale profesionale. La 15 iunie 2009, reclamantul a prezentat o copie a răspunsului delegației, în care aceasta din urmă a respins cererea de despăgubire de mai sus. Având în vedere că reclamantul a îndeplinit cerințele prevăzute la articolul 2 alineatul (4) din Statutul Ombudsmanului European, cererea de despăgubire ar fi putut fi inițiată pentru anchetă. Cu toate acestea, Ombudsmanul a considerat oportun să aștepte rezultatele inspecției dosarului Comisiei înainte de a decide dacă să examineze această afirmație. Ca urmare a examinării dosarului Comisiei privind afirmațiile și afirmațiile formulate inițial de reclamant, Ombudsmanul consideră că nu este necesar să se investigheze cererea de despăgubire.

14. În cele din urmă, ar trebui remarcat faptul că atât Comisia, cât și reclamantul au indicat că un deputat în Parlamentul European i-a scris comisarului Ferrero-Waldner cu privire la prezenta plângere. Comisia a furnizat o copie a răspunsului său deputatului. În observațiile sale, reclamantul a susținut că scrisoarea adresată comisarului a ridicat probleme de natură generală, legate, de exemplu, de implicațiile juridice ale rezilierii contractului unui consultant pe baza unor acuzații nefondate, precum și de temeiul juridic pentru a solicita unui consultant să semneze o declarație de disponibilitate și exclusivitate, limitându-i capacitatea de a lucra pentru o întreprindere concurentă. Cu toate acestea, reclamantul a considerat că Comisia nu a abordat aspectele care i-au fost aduse la cunoștință. Din informațiile furnizate, nu este clar dacă reclamantul dorește ca Ombudsmanul să examineze aceste aspecte. În orice caz, reclamantul nu a furnizat Comisiei o copie a scrisorii relevante a deputatului în Parlamentul European. Prin urmare, Ombudsmanul nu dispune de toate informațiile necesare pentru a-i permite să decidă dacă ar trebui să deschidă o anchetă cu privire la aceste aspecte.

ANCHETA

15. La 22 octombrie 2007, Ombudsmanul a deschis o anchetă și a solicitat Comisiei să prezinte un aviz. Comisia și-a transmis avizul la 12 martie 2008. Avizul Comisiei a fost transmis reclamantului cu o invitație de a formula observații, pe care acesta le-a prezentat la 22 aprilie 2008. La 2 ianuarie 2009, în urma unei cereri din partea serviciilor Ombudsmanului, reclamantul a furnizat documente justificative suplimentare referitoare la plângerea sa, iar la 14 mai 2009 și la 15 iunie 2009 a prezentat mai multe documente justificative.

16. La 20 iulie 2009, Ombudsmanul a solicitat Comisiei să permită serviciilor sale să examineze dosarul referitor la prezenta cauză. Inspecția a avut loc la 13 octombrie 2009, la sediul Biroului de cooperare EuropeAid al Comisiei din Bruxelles. O copie a raportului de inspecție a fost trimisă reclamantului și Comisiei la 20 octombrie 2009. La 24 octombrie 2009, reclamantul a formulat observații cu privire la acest raport.

ANALIZA ȘI CONCLUZIILE OMBUDSMANULUI

A. În ceea ce privește afirmația reclamantului

Argumente prezentate Ombudsmanului

Cu privire la conținutul scrisorii atacate:

17. Reclamantul a furnizat o copie a scrisorii delegației prin care solicita înlocuirea sa (din 15 mai 2007). Secțiunile relevante din prezenta scrisoare au următorul cuprins:

„[...] Delegația a comunicat deja în mod informal [contractantului] o serie de preocupări împărtășite de guvern nu numai cu privire la calitatea muncii produse de [reclamant], ci și cu privire la atitudinea sa foarte beligerantă.

Proiectul de raport inițial furnizat de șeful echipei a fost nesatisfăcător și nu a respectat conținutul standard al unui raport inițial (a se vedea cu amabilitate observațiile prezentate de delegație prin e-mail). RPT [4] au impus în mod clar ca metodologia prezentată în oferta [contractantului] să fie revizuită și prezentată din nou în raportul inițial, dar șeful de echipă a omis complet acest aspect esențial și s-a concentrat mai degrabă pe o analiză amplă și familiară privind sectorul TVET [5].

Delegația a prezentat de două ori observații cu privire la raportul inițial pentru ca șeful echipei să îmbunătățească prezentul raport, la care am primit răspunsuri foarte defensive și prost judecate. TL a încercat, de asemenea, să creeze o situație conflictuală între delegație și guvern, în ciuda acordului lor cu privire la modificările care trebuie făcute. Reprezentantul Guvernului a raportat că a petrecut o perioadă considerabilă de timp cu TL pentru a-l informa cu privire la misiune și pentru a-l ajuta să îmbunătățească raportul, dar TL încă nu pare să înțeleagă sau să aibă vreo viziune pentru executarea misiunii. Se consideră că acesta „împrumutează” idei și

concepte largi de la persoanele consultate și nu a propus nicio sugestie relevantă și proactivă în ceea ce privește metodologia de realizare a studiului.

Guvernul și-a exprimat acum dorința fermă de a-l vedea pe liderul de echipă înlocuit, deoarece nu reușește să demonstreze abilitățile și competențele necesare pentru a realiza acest studiu. Delegația este pe deplin de acord cu punctul de vedere al Guvernului.

...

Având în vedere cele de mai sus și în temeiul articolului 17 din Condițiile generale ale contractului-cadru, având în vedere că începutul slab a pus deja într-o oarecare măsură în pericol executarea cu succes a studiului la marea nemulțumire a Guvernului, vă rugăm să propuneți o înlocuire adecvată care să corespundă cerințelor de calificare a RPT și acceptabilă pentru Delegație și Guvern... ”.

Argumentele reclamantului

18. Reclamantul a susținut, în esență, că scrisoarea de mai sus a fost „*completă de neadevăruri*” și că nu i s-a oferit nicio posibilitate de a reacționa la criticile Comisiei. În acest context, reclamantul a prezentat următoarele argumente.

19. Reclamantul a recunoscut că a primit feedback din partea directorului operativ al delegației și a consilierului pentru educație al delegației cu privire la proiectul său de raport inițial. El remarcă faptul că răspunde la aceste observații și că s-a convenit ca acesta să pregătească și să prezinte un raport revizuit care să includă observațiile delegației. Între timp, delegația a luat însă măsuri pentru a-l elimina din misiune *înainte* de expirarea termenului de prezentare a raportului revizuit. Potrivit reclamantului, raportul inițial revizuit a extins în mare măsură aspectele metodologice prezentate în raportul inițial inițial și a fost rezultatul unei serii de discuții aprofundate cu părțile interesate, cercetătorul principal în consultanță, precum și al concluziilor bazate pe propria expertiză și experiență. În consecință, el a considerat că decizia Comisiei de a-l elimina, chiar înainte de a lua în considerare raportul revizuit, este un „*act extraordinar și inacceptabil de rea-credință*”.

20. Reclamantul a considerat că răspunsul său la observațiile formulate de personalul delegației nu a fost „*defensiv și prost judecat*”, ci „*detaaliat și robust*”, așa cum ar trebui să se aștepte din partea unui lider de echipă.

21. În plus, reclamantul a susținut că scrisoarea delegației conținea o serie de acuzații care au depășit punctele ridicate anterior de personalul său. În opinia reclamantului, acuzația că acesta „*a încercat să creeze o situație de confruntare între Delegație și guvernul din [Țara X]*” a fost îngrozitoare, nefondată și nefondată. În cazul în care opinia potrivit căreia prezența sa ar crea dificultăți între Guvernul Țării X (denumit în continuare „guvernul”) și Delegație i-ar fi fost adusă la cunoștință, acesta ar fi părăsit în mod voluntar serviciul de consultanță.

22. Reclamantul a adăugat că, de asemenea, presupusa lipsă de înțelegere și viziune sau

afirmația că „*nu a demonstrat aptitudinile și competențele necesare*” nu i-a fost niciodată adusă la cunoștință de către reprezentantul guvernului sau de către altcineva. El a reiterat faptul că, prin urmare, nu i s-a oferit posibilitatea de a discuta și de a respinge aceste acuzații.

23. Afirmația că „*împrumută idei și concepte largi de la persoanele consultate și că nu a propus nici o sugestie proactivă relevantă în ceea ce privește metodologia de realizare a studiului*” a fost neadevărată. El nu s-a considerat genul de consultant care sosește din străinătate cu soluții preconcepute, ci mai degrabă unul care încearcă să contextualizeze abordările și metodologiile în circumstanțele locale, în vederea asigurării unor șanse mai bune de succes și durabilitate.

24. Reclamantul a observat că aparentul „*reprezentant al guvernului*” a fost de acord cu raportul înainte ca acesta să fie prezentat delegației. El a adăugat că a petrecut ceva timp discutând raportul cu această persoană, deoarece i s-a spus că aceasta din urmă acționează în numele Guvernului. Cu toate acestea, nu a fost vorba de „o perioadă *considerabilă de timp*” deoarece reprezentantul a acceptat raportul inițial, cu excepția unuia sau a două modificări factuale.

25. Reclamantul a subliniat, de asemenea, că afirmația potrivit căreia ar fi avut o „*atitudine beligerantă*” a fost un „*atac personal nefondat și de neiertat*” asupra caracterului său. El suspectează că animozitatea personală a unora dintre angajații delegației față de el a condus la concedierea sa.

Poziția Comisiei

26. În opinia sa, Comisia a subliniat că nu are nicio relație contractuală cu reclamantul, întrucât părțile la contract erau ele însele și contractantul. Comisia a făcut trimitere la articolul 4.3 din Condițiile generale, care prevede că „*niciun subcontract nu poate crea relații contractuale între orice subcontractant și autoritatea contractantă*”.

27. În ceea ce privește presupusa neîndeplinire a obligației de a informa reclamantul și de a-i respecta dreptul de a fi audiat, Comisia a susținut că articolul 6 alineatul (1) din mandatul global al contractului-cadru a stabilit în mod clar că toate comunicările privind contractul-cadru urmau să aibă loc între contractant și Comisie. Mai precis, articolul 6.1 prevedea că „*în cazul unui consorțiu, partenerul principal este responsabil în ultimă instanță pentru toate aspectele contractuale și financiare ale contractului-cadru și ale misiunilor individuale și este singurul punct de contact formal între contractant și autoritatea contractantă*”. Prin urmare, Comisia a considerat că nu avea nicio obligație de a informa reclamantul în mod direct. Contractantului îi revine sarcina de a da reclamantului instrucțiuni în domeniul gestionării proiectului și de a-l informa cu privire la orice problemă relevantă referitoare la proiect. Pe de altă parte, contractantul a fost informat în mod corespunzător de către delegație (prin intermediul convorbirilor telefonice și al e-mailurilor) cu privire la lipsa de satisfacție a Comisiei și a guvernului cu privire la activitatea reclamantului.

28. În plus, contrar celor prezentate de reclamant, delegația l-a informat în mod clar în două rânduri că raportul său nu este satisfăcător și l-a invitat să contacteze delegația în cazul în care

sunt necesare clarificări. În sprijinul acestui argument, Comisia a furnizat copii ale a două e-mailuri pe care delegația le-a trimis reclamantului la 8 și 10 mai 2007.

29. Comisia a explicat că, întrucât reclamantul a fost reticent în a răspunde observațiilor delegației, aceasta din urmă nu a mai făcut nicio încercare de a-l contacta, ci l-a îndemnat pe coordonatorul de proiect să găsească o soluție.

30. În ceea ce privește presupusa nerespectare a termenului stabilit pentru raportul revizuit înainte de a lua măsuri pentru eliminarea reclamantului, Comisia a subliniat că, la 14 mai 2007, delegația a fost de acord cu contractantul să acorde reclamantului încă două zile pentru a elabora un raport inițial revizuit. Delegația a informat contractantul că guvernul dorește revizuirea versiunii până cel târziu la 16 mai 2007.

31. Comisia a observat, de asemenea, că, la 15 mai 2007, un reprezentant al guvernului a solicitat delegației să o informeze că, în opinia sa, după discutarea raportului cu reclamantul, versiunea revizuită a raportului (pe care reclamantul urma să o prezinte) nu a reușit să surprindă elementele esențiale ale punerii în aplicare a studiului și, cu siguranță, ar trebui reformulată. El și-a exprimat îngrijorarea cu privire la executarea studiului ca atare și a informat delegația că consideră oportună înlocuirea reclamantului.

32. În aceeași zi, și anume 15 mai 2007, serviciile delegației s-au întâlnit cu șeful delegației pentru a discuta opțiunile posibile.

33. La 16 mai 2007, delegația a contactat contractantul, informându-l cu privire la feedbackul guvernului cu privire la raport și solicitând poziția acestuia. Potrivit Comisiei, contractantul a explicat că raportul inițial, astfel cum a fost revizuit de reclamant, nu va fi trimis delegației. Printr-un e-mail pe care contractantul l-a trimis delegației la 16 mai 2007, la ora 18:38, i-a solicitat acesteia din urmă să trimită o scrisoare oficială prin care să solicite înlocuirea reclamantului.

34. Comisia a clarificat faptul că scrisoarea sa prin care solicita îndepărtarea reclamantului a fost datată 15 mai 2007, dar că aceasta a fost trimisă numai la 16 mai 2007, după expirarea termenului-limită și că nu a fost primit niciun raport revizuit. Comisia a transmis contractantului o copie a e-mailului său, împreună cu scrisoarea în cauză anexată. Copia e-mailului a arătat că delegația a trimis-o contractantului la 16 mai 2007, ora 18:39, ca răspuns imediat la e-mailul de mai sus primit de la contractant la ora 18:38. Comisia a explicat că scrisoarea era datată 15 mai 2007, deoarece fusese pregătită la acea dată, astfel încât să poată fi pregătită pentru discuții cu șeful delegației. Având în vedere intervalul scurt de timp și constrângerile bugetare pentru acest studiu, delegația nu și-a putut permite să acorde reclamantului niciun timp suplimentar. În consecință, după expirarea noului termen, decizia de a solicita înlocuirea reclamantului a trebuit să fie luată rapid pentru a obține rezultatul pozitiv al misiunii.

35. Comisia a clarificat faptul că delegației nu i s-a furnizat în mod oficial versiunea revizuită a raportului reclamantului. În conformitate cu articolul 3.3 din Termenii globali de referință ai contractului-cadru, era responsabilitatea contractantului să asigure calitatea rapoartelor

furnizate. Prin urmare, Comisia nu a putut pune sub semnul întrebării decizia contractantului de a nu prezenta versiunea revizuită a raportului care a fost elaborată de reclamant. Comisia a presupus că, în opinia contractantului, raportul revizuit nu îndeplinea cerințele de calitate din caietul de sarcini.

36. Cererea pe care delegația a adresat-o contractantului de a înlocui reclamantul s-a întemeiat pe articolul 17 din Condițiile generale ale contractului-cadru, care prevede următoarele:

„[...] în cursul executării și pe baza unei cereri scrise și justificate, autoritatea contractantă poate solicita înlocuirea în cazul în care consideră că un membru al personalului este ineficient sau nu își îndeplinește atribuțiile în temeiul contractului”.

37. Comisia a explicat că observațiile pe care reclamantul le-a considerat ca fiind defăimătoare au fost formulate cu referire la tonul răspunsurilor reclamantului la solicitările anterioare ale delegației de îmbunătățire a raportului. Într-un e-mail trimis la 14 mai 2007, delegația a informat contractantul că răspunsul reclamantului nu este ceea ce se aștepta în această situație („răspunsul ulterior la observațiile noastre este considerat inacceptabil și în mod clar neconstructiv”). În același e-mail, delegația a informat, de asemenea, contractantul că guvernul și-a exprimat îngrijorarea cu privire la faptul că răspunsul reclamantului ar putea crea o situație de confruntare între delegație și guvern.

38. Comisia a observat că înțelege dezamăgirea reclamantului cu privire la faptul că delegația nu i-a atras atenția asupra conținutului scrisorii delegației din 15 mai 2007. Cu toate acestea, Comisia a considerat că delegația a informat în mod corespunzător și pe deplin contractantul cu privire la fiecare element menționat în scrisoarea menționată anterior *înainte* de trimiterea scrisorii. Delegația a acționat în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din mandatul global, menționat la punctul 27 de mai sus. În cazul în care contractantul ar fi considerat argumentele și cererea formulate în scrisoarea delegației ca fiind incorecte sau inadecvate, contractantul ar fi fost responsabilitatea de a informa reclamantul cu privire la scrisoarea delegației, de a obține avizul acestuia și de a contesta cererea și argumentele delegației. Cu toate acestea, cererea delegației de a înlocui reclamantul nu a fost niciodată contestată de contractant, care avea cunoștință de justificările pe care le conținea și a fost de acord cu aceasta în principiu.

39. Comisia a susținut, de asemenea, că nu a existat nicio animozitate personală din partea personalului delegației, astfel cum a susținut reclamantul. Singurul interes al delegației era să asigure un serviciu acceptabil pentru ea însăși și pentru guvern. Acest lucru a implicat în mod necesar controlul și controlul calității activității de consultanță. Personalul său nu și-a exprimat în niciun moment furia față de reclamant, nici în interiorul, nici în afara delegației. Întreaga delegație solicitată de reclamant a fost că acesta ar trebui să respecte termenii de referință, care au fost acceptați de contractant, și să revizuiască raportul, ținând seama de observațiile delegației. Reclamantului i s-a acordat suficient timp pentru a acționa în consecință.

Observațiile reclamantului

40. În observațiile sale, reclamantul a observat că raportul Comisiei a omis anumite evenimente.

Mai precis, reclamantul a susținut că personalul delegației a trimis două e-mailuri unui reprezentant al guvernului cu privire la observațiile reclamantului cu privire la feedbackul pe care delegația l-a furnizat cu privire la proiectul de raport inițial. Potrivit reclamantului, aceste e-mailuri conțineau comentarii greșite. El remarcă faptul că Comisia nu menționează sau nu include aceste e-mailuri în avizul său. El a indicat că un reprezentant al guvernului i-a arătat unul dintre e-mailurile trimise la 11 mai 2009.

41. Reclamantul a făcut referire la una dintre observațiile formulate de delegație în legătură cu raportul său. Comentariul în cauză avea următorul cuprins: *Am o reacție alergică la astfel de afirmații care sună ca mumbo-jumbo. Ce ne spune?* "reclamantul a susținut că abordarea profesională corectă ar fi fost să solicite clarificări, mai degrabă decât să facă astfel de comentarii.

42. Reclamantul a susținut, de asemenea, că un reprezentant al guvernului l-a informat că el și predecesorul său au întâmpinat dificultăți în colaborarea cu Comisia. El a sugerat reclamantului că, pentru a evita dificultățile inutile cu delegația în ceea ce privește prezentarea rapoartelor, contractantul ar putea lua în considerare prezentarea rapoartelor reclamantului direct către acesta, iar apoi va transmite o copie delegației spre trimitere.

43. Reclamantul a susținut, de asemenea, că a primit un e-mail de la societatea de consultanță care l-a contractat, informându-l că delegația a refuzat să prezinte observații cu privire la proiectul său revizuit de raport inițial, în ciuda faptului că anterior a fost de acord să facă acest lucru.

44. Reclamantul a explicat că a fost informat cu privire la concediere abia la 17 mai 2007. El a susținut, de asemenea, că societatea de consultanță care l-a contractat este foarte mulțumită de raportul său inițial revizuit și i-a indicat că delegația nu ar fi acceptat nimic din ceea ce a elaborat.

45. El a menționat, de asemenea, că a primit un e-mail de la un reprezentant al guvernului, informându-l că acesta din urmă a încercat să îl mențină în postul său, dar că delegația a fost fără compromisuri. Având în vedere că delegația a fost un donator puternic, poziția sa nu a putut fi ignorată.

46. Reclamantul a comentat, de asemenea, declarația Comisiei potrivit căreia scrisoarea delegației din 15 mai 2007 a fost doar un proiect. Acesta a susținut că societatea care l-a angajat a considerat în mod evident scrisoarea ca pe o scrisoare de concediere și i-a reziliat contractul la 15 mai 2007. Având în vedere că proiectul din 15 mai 2007 nu a fost modificat ulterior în niciun fel, acest lucru sugerează insistent că delegația intenționa să îl elimine pe reclamant, indiferent de acordul său de a aștepta raportul revizuit.

47. Reclamantul a subliniat că nu a pus niciodată sub semnul întrebării necesitatea de a aduce modificări proiectului de raport inițial. El subliniază că include în raportul inițial revizuit toate observațiile primite din partea delegației și că prezintă raportul revizuit la timp. El a menționat că l-a trimis contractantului la 16 mai 2007, la ora 4.45 pm.

48. Reclamantul a observat, de asemenea, că, pe de o parte, delegația a comunicat direct cu el cu privire la proiectul de raport inițial și apoi, pe de altă parte, a susținut că toate comunicările trebuie să treacă prin contractant. În opinia reclamantului, delegația a fost, prin urmare, foarte selectivă și inconsecventă în interpretarea protocoalelor de comunicare. De asemenea, reclamantul nu a fost de acord cu argumentul Comisiei potrivit căruia a fost informat de două ori că raportul inițial pe care îl pregătise nu era satisfăcător. Potrivit reclamantului, acest lucru s-a realizat o singură dată, în e-mailul trimis de Comisie la 8 mai 2007.

49. Reclamantul a observat că a continuat să creadă că îndepărtarea sa a fost motivată de animozitatea personală față de el din partea personalului delegației. El a presupus că delegația nu poate lua măsuri împotriva sa decât dacă are cel puțin aprobarea tacită a unor reprezentanți ai guvernului. El bănuia, în acest context, că angajații Delegației ar fi putut încerca să „presurizeze reprezentanții unui guvern suveran național... pentru a-și asigura propria agendă”.

50. Reclamantul a remarcat că nu s-a furnizat nicio dovadă cu privire la presupusa nemulțumire a guvernului față de munca sa sau cu privire la presupusa sa dorință de a-l elimina din misiune.

51. În cele din urmă, reclamantul nu a fost de acord cu interpretarea de către Comisie a articolului 41 din cartă și a articolului 16 din ECGAB, potrivit cărora era responsabilitatea altei persoane să îl informeze cu privire la afirmațiile formulate în scrisoarea delegației, întrucât acesta, partea vătămată, nu era parte la contractul încheiat cu contractantul. În opinia reclamantului, procedând astfel, Comisia a subminat însăși esența drepturilor personale consacrate în articolele de mai sus și, prin urmare, a încălcat principiile bunei administrări. În opinia reclamantului, Comisia a încercat pur și simplu să se ascundă de responsabilitățile sale și să evite răspunderea.

Cu privire la examinarea dosarului Comisiei

52. După o analiză atentă a argumentelor părților și a probelor prezentate în cursul anchetei, Ombudsmanul a decis că este necesară o inspecție a dosarului Comisiei. Inspecția a fost efectuată de serviciile sale la 13 octombrie 2009.

53. Din inspecție a reieșit că majoritatea documentelor conținute în dosar fuseseră deja furnizate Ombudsmanului fie de către Comisie, fie de către reclamant. Cu toate acestea, dosarul Comisiei conținea, de asemenea, următoarele două documente, care nu fuseseră anterior puse la dispoziția Ombudsmanului:

(i) o copie a scrisorii pe care, la 4 ianuarie 2008, guvernul a adresat-o unui cabinet de avocatură care îl reprezintă pe reclamant și

(II) o copie a unei scrisori privind demiterea reclamantului, pe care guvernul a trimis-o șefului delegației la 6 decembrie 2007.

54. După primirea unei copii a raportului de inspecție, reclamantul a explicat că avea cunoștință

de scrisoarea trimisă de guvern consilierilor săi juridici. Cu toate acestea, el nu a avut cunoștință de scrisoarea adresată șefului delegației Comisiei, trimisă la 6 decembrie 2007. Prin urmare, reclamantul a solicitat o copie a acestei scrisori.

55. Reclamantul a clarificat, de asemenea, că consilierii săi juridici au scris reprezentantului guvernului, deoarece credeau că acesta din urmă l-a defăimat. Cu toate acestea, nu s-a întreprins încă nicio acțiune în justiție împotriva acestei persoane.

56. Reclamantul a întrebat, în cele din urmă, dacă, în cursul examinării dosarului Comisiei, serviciile Ombudsmanului au găsit anumite e-mailuri schimbate între delegație și reprezentantul guvernului, conținând ceea ce el consideră a fi eronat comentarii cu privire la activitatea sa (a se vedea punctul 40 de mai sus). El a remarcat că, în cazul în care aceste e-mailuri nu ar fi în dosar, acest lucru ar sprijini în continuare plângerea sa.

Evaluarea Ombudsmanului

Observație preliminară

57. În observațiile sale cu privire la raportul de inspecție efectuat de serviciile Ombudsmanului, reclamantul a solicitat o copie a unuia dintre documentele menționate în prezentul raport (a se vedea punctul 54 de mai sus). Trebuie arătat că, în cursul inspecției, Comisia a subliniat că consideră că acest document este confidențial. Ombudsmanul ar dori să reamintească, în acest context, că, în conformitate cu articolul 13.3 din Normele sale de aplicare, reclamantii nu au acces la documente confidențiale sau informații confidențiale obținute în urma inspecțiilor sale. Prin urmare, Ombudsmanul nu este în măsură să divulge reclamantului o copie a documentului menționat. Cu toate acestea, reclamantul este liber să solicite Comisiei accesul la documentul menționat.

58. Prezenta plângere se referă la două aspecte principale. În primul rând, întrebarea dacă Comisia a furnizat motive suficiente pentru a justifica decizia sa de a solicita, în scrisoarea sa din 15 mai 2007, înlocuirea reclamantului (aspectul de fond). În al doilea rând, presupusa încălcare a dreptului reclamantului de a fi audiat (aspectul procedural). Prin urmare, analiza Ombudsmanului se va concentra asupra acestor două aspecte.

Raționamentul Comisiei

59. Ombudsmanul ia act de faptul că, în scrisoarea sa din 15 mai 2007, delegația a prezentat o serie de considerații care au determinat-o să solicite înlocuirea reclamantului în calitate de șef de echipă. Aceste considerații au vizat (i) calitatea lucrărilor produse de reclamant, (ii) comportamentul său și (iii) poziția guvernului țării X.

60. În ceea ce privește examinarea (i), este clar că delegația nu s-a mulțumit cu primul proiect al raportului inițial. De asemenea, este clar că reclamantul a acceptat că acest proiect trebuie revizuit și îmbunătățit. Cu toate acestea, se pare că contractantul nu a prezentat delegației proiectul revizuit al reclamantului, împiedicând astfel evaluarea acestuia de către delegație.

Ombudsmanului nu i s-a furnizat o copie a acestui document. Prin urmare, acesta nu este în măsură să stabilească dacă calitatea activității reclamantului a meritat decizia delegației de a solicita înlocuirea sa. În orice caz, Ombudsmanul ia act de faptul că justificarea delegației pentru a solicita înlocuirea reclamantului nu s-a bazat pe conținutul raportului revizuit.

61. Considerații similare se aplică în ceea ce privește dependența delegației de comportamentul reclamantului. Ombudsmanul ia act de faptul că, în răspunsul său la observațiile formulate de delegație cu privire la raportul său inițial, reclamantul și-a exprimat punctul de vedere cu un anumit punct de vedere. Acestea fiind spuse, unele dintre observațiile delegației, în special cele menționate la punctul 41 de mai sus, au fost formulate într-un mod destul de marcat.

62. În aceste condiții, trebuie acordată o importanță deosebită poziției adoptate de guvern, cu atât mai mult cu cât există dovezi concrete în acest sens. În plus, reclamantul l-a informat pe Ombudsman că și-ar fi părăsit postul în mod voluntar, dacă i s-ar fi adus la cunoștință că prezența sa creează dificultăți între guvern și delegație.

63. În conformitate cu scrisoarea delegației din 15 mai 2007, guvernul și-a exprimat îngrijorarea cu privire la performanța reclamantului și și-a exprimat o „*dorință puternică*” de a-l elimina din funcție.

64. Documentele inspectate de serviciile Avocatului Poporului arată în mod clar că declarațiile delegației din scrisoarea menționată corespundeau poziției efective a Guvernului Țării X. Deficit că, în scrisoarea pe care guvernul a adresat-o cabinetului de avocatură care îl reprezintă pe reclamant, s-a constatat că, deși scrisoarea din data de 15 mai 2007 a fost redactată de delegație, aceasta a reprezentat punctul de vedere al Guvernului.

65. Ombudsmanul este conștient de faptul că reclamantul a suspectat delegația de a exercita presiuni asupra guvernului și a considerat că motivul real al demiterii sale a fost animozitatea delegației față de el. Cu toate acestea, niciunul dintre documentele din dosarul Comisiei inspectat de serviciile Ombudsmanului nu sprijină această teorie. Reclamantul s-a referit la o serie de e-mailuri în sprijinul versiunii sale de evenimente. Cu toate acestea, deși a fost invitat să facă acest lucru, reclamantul nu a transmis Ombudsmanului niciun astfel de e-mail. Reclamantul a subliniat că nu mai dispunea de e-mailurile în cauză și, prin urmare, nu a fost în măsură să le furnizeze.

66. Reclamantul s-a referit, de asemenea, la corespondența dintre delegație și guvern, despre care a susținut că i-a fost prezentată și care, în opinia sa, a constituit elemente de probă suplimentare în sprijinul plângerii sale (a se vedea punctul 40 de mai sus). Ombudsmanul ia act de faptul că reclamantul nu a prezentat copii ale acestei corespondențe și că în cursul inspecției nu a fost descoperită nicio urmă a unei astfel de corespondențe. În plus, nimic nu sugerează că dosarul prezentat reprezentanților Ombudsmanului ar fi putut fi incomplet.

67. Reclamantul a atras atenția asupra faptului că scrisoarea delegației prin care se solicita înlocuirea sa a fost datată 15 mai 2007, deși s-a convenit că acesta trebuia să prezinte raportul inițial revizuit până la 16 mai 2007. Ombudsmanul este de acord că data scrisorii relevante, la

prima vedere, creează impresia că delegația a acționat inechitabil, hotărând cu privire la modul său de acțiune, fără a aștepta să vadă raportul inițial revizuit. Cu toate acestea, Comisia a explicat că un reprezentant al guvernului a contactat delegația la 15 mai 2007 și și-a exprimat opinia că viitoarea versiune revizuită a raportului inițial nu va furniza încă ceea ce se așteaptă și că consideră oportună înlocuirea reclamantului. Comisia a explicat, de asemenea, că delegația s-a reunit la 15 mai 2007 pentru a discuta opțiunile posibile și că scrisoarea din 15 mai 2007 a fost elaborată în vederea discuțiilor cu șeful delegației în aceeași zi. Aceasta a subliniat că scrisoarea respectivă a fost trimisă abia la 16 mai 2007, după ce contractantul a solicitat trimiterea acesteia. Ombudsmanul consideră că aceste explicații sunt rezonabile și că sunt, de asemenea, confirmate de conținutul dosarului inspectat de serviciile sale. Desigur, nu se poate exclude faptul că decizia de a trimite prezenta scrisoare a fost deja luată la 15 mai 2007, ceea ce ar explica, de asemenea, motivul pentru care scrisoarea conține această dată. Cu toate acestea, chiar dacă aceasta ar fi situația, Ombudsmanul nu este convins că delegația a acționat din animozitate sau nedrept, având în vedere că, până atunci, fusese deja informat că guvernul dorea înlocuirea reclamantului.

68. Având în vedere elementele de probă de care dispune, Ombudsmanul consideră, prin urmare, că reclamantul nu și-a dovedit afirmația de fond, și anume că Comisia nu a furnizat motive suficiente pentru a justifica cererea formulată în scrisoarea sa din 15 mai 2007 de a-l înlocui în calitate de șef de echipă. Prin urmare, Ombudsmanul nu constată nicio administrare defectuoasă din partea Comisiei în ceea ce privește acest aspect al plângerii.

Presupusa încălcare a dreptului de a fi ascultat

69. În ceea ce privește presupusa lipsă de audiere a reclamantului, Ombudsmanul ia act de faptul că, în conformitate cu articolul 17 din Condițiile generale, Comisia avea dreptul, „*pe baza unei cereri scrise și justificate*”, să solicite contractantului înlocuirea reclamantului, în cazul în care consideră că acesta din urmă este „*ineficient sau nu își îndeplinește sarcinile în temeiul contractului*”. Ombudsmanul consideră că, înainte de a formula o astfel de cerere, părții căreia urma să i se adreseze această cerere, și anume contractantului, trebuia să i se acorde posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la motivele care au determinat Comisia să ia în considerare o astfel de măsură. Cu toate acestea, reclamantul nu susține că contractantul nu a fost audiat, ci că Comisia ar fi trebuit să îi ofere, și anume reclamantul, posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere înainte de a solicita contractantului să îl înlocuiască. Prin urmare, presupusa lipsă de audiere a reclamantului este cea care trebuie examinată aici.

70. Reclamantul nu contestă faptul că contractul său era cu societatea care l-a angajat pentru cesiune, și anume un membru al consorțiului, și că nu avea nicio legătură contractuală cu Comisia. Reclamantul nu a fost în măsură să identifice nicio dispoziție din contractul Comisiei cu contractantul sau orice altă dispoziție obligatorie din punct de vedere juridic care, la momentul evenimentelor, ar fi obligat Comisia să îl audieze înainte de a face uz de posibilitatea prevăzută la articolul 17 din Condițiile generale. Tratatul de la Lisabona a făcut ca Carta (și, prin urmare, articolul 41 din aceasta) să fie obligatorie din punct de vedere juridic [a se vedea articolul 6 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană] începând cu 1 decembrie 2009.

Cu toate acestea, Ombudsmanul consideră că comportamentul relevant al Comisiei trebuie evaluat pe baza legii în vigoare la momentul evenimentelor în cauză, și anume în mai 2007.

71. Decizia delegației de a solicita contractantului să îl înlocuiască pe reclamant l-a afectat negativ pe acesta din urmă. Cererea sa a condus la înlocuirea reclamantului în calitate de șef de echipă și la rezilierea contractului său referitor la acest proiect. Prin urmare, trebuie să se examineze dacă, în lipsa unei obligații legale în acest sens, Comisia ar fi trebuit totuși să audieze reclamantul pentru a respecta principiile bunei administrări.

72. Comisia a făcut trimitere la articolul 6.1 din mandatul global, potrivit căruia toate comunicările referitoare la contractul său cu contractantul urmau să aibă loc între ea și contractant. Aceasta a susținut, de asemenea, că, în absența unei relații contractuale între ea și reclamant, nu avea nicio obligație față de reclamant. Cu toate acestea, după cum a subliniat Ombudsmanul în repetate rânduri, cerințele unei bune administrări depășesc obligațiile pur legale. Cu alte cuvinte, administrarea defectuoasă poate avea loc și în cazul în care o administrație și-a respectat toate obligațiile legale.

73. Ombudsmanul a acceptat, în cadrul anchetelor anterioare, argumente potrivit cărora, în cazuri precum cel de față, este suficient ca instituția sau organul comunitar în cauză să audă contractantul. Acest lucru s-a bazat pe ipoteza că contractantul ar asculta apoi expertul a cărui înlocuire urma să fie solicitată și ar transmite instituției sau organului comunitar în cauză orice observații pe care acesta le-ar fi putut formula.

74. Cu toate acestea, experiența a arătat că interesele contractantului și ale expertului în cauză nu sunt neapărat identice. Contractanții pot fi dispuși să accepte cererile de înlocuire a experților, chiar dacă consideră că experții și-au îndeplinit în mod perfect îndatoririle, astfel încât să nu le pericliteze șansele de a câștiga contracte viitoare de la aceeași instituție sau organ comunitar. În cazul de față, se pare că contractantul a acceptat cererea Comisiei de a înlocui reclamantul fără a-i da o notificare prealabilă sau posibilitatea de a răspunde criticilor Comisiei.

75. În opinia Ombudsmanului, această situație este inechitabilă și incompatibilă cu dreptul la bună administrare consacrat la articolul 41 alineatul (1) din cartă. Prin urmare, Ombudsmanul consideră că ar fi fost echitabil și în conformitate cu principiile bunei administrări dacă Comisia ar fi informat reclamantul cu privire la intenția sa de a solicita înlocuirea sa și la motivele pentru care a procedat astfel. În acest context, pare util să se sublinieze că, astfel cum a observat în mod corect reclamantul, delegația și-a adresat observațiile cu privire la versiunea inițială a raportului inițial direct acestuia, mai degrabă decât să treacă prin contractant. Prin urmare, ar fi fost în mod clar posibil ca delegația să informeze reclamantul cu privire la critica sa și la intenția sa de a solicita concedierea sa înainte de a formula cererea sa în temeiul articolului 17 din Condițiile generale.

76. Reclamantul a susținut că neacordarea de către Comisie a posibilității de a prezenta observații cu privire la intenția sa de a solicita contractantului să îl înlocuiască constituie o încălcare a dreptului de a fi ascultat prevăzut la articolul 41 alineatul (2) din cartă. Modul de redactare a articolului 41 din cartă precizează că drepturile prevăzute la al doilea paragraf fac

parte din dreptul general la bună administrare consacrat la articolul 41 alineatul (1), potrivit căruia orice persoană are dreptul la un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil. Având în vedere că Ombudsmanul concluzionează că abordarea Comisiei în cazul de față nu era conformă cu principiul bunei administrări, nu este necesar să se analizeze dacă articolul 41 alineatul (2) este aplicabil în speță. Din aceleași motive, nu este necesar să se decidă dacă articolul 16 din ECGAB se aplică în speță.

77. Comisia a subliniat că, pe lângă informarea contractantului, delegația l-a informat de două ori pe reclamant cu privire la nemulțumirea sa față de conținutul raportului inițial pe care îl pregătise. Cu toate acestea, Ombudsmanul constată că delegația nu a informat în niciun moment reclamantul că intenționa să îl retragă din proiect înainte de a adresa o cerere în acest sens contractantului. De asemenea, reclamantul nu a fost informat în prealabil cu privire la toate motivele pe care s-a bazat această cerere.

78. Ombudsmanul înțelege că delegația a trebuit să se asigure că proiectul a fost finalizat cu succes și la timp și că, prin urmare, nu își poate permite să piardă timp. Cu toate acestea, Ombudsmanul consideră că ar fi fost ușor pentru Delegație să audă reclamantul fără a pierde timpul. De fapt, delegația și-a exprimat îngrijorarea la 15 mai 2007, în scrisoarea din aceeași dată. Prin urmare, ar fi fost posibil să se acorde reclamantului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la aceste preocupări încă din ziua respectivă. În opinia Ombudsmanului, ar fi fost, de asemenea, mai logic să se facă acest lucru, decât să se permită reclamantului să continue să lucreze la versiunea revizuită a raportului inițial. De fapt, versiunea revizuită a raportului inițial pare să fi ajuns la contractant la scurt timp după ce acesta a solicitat delegației să își prezinte cererea de înlocuire a reclamantului și după depunerea efectivă a cererii. Având în vedere că versiunea revizuită a raportului inițial nu a jucat niciun rol în aceste evenimente, lucrările reclamantului cu privire la versiunea din 16 mai 2007 trebuie, prin urmare, să fie considerate ca fiind zadarnice.

79. Având în vedere considerațiile de mai sus, Ombudsmanul consideră că Comisia nu a acționat în conformitate cu principiul bunei administrări prevăzut la articolul 41 din cartă, atunci când nu a oferit reclamantului posibilitatea de a răspunde criticilor pe care le-a exprimat în scrisoarea sa din 15 mai 2007, și anume prin care a solicitat contractantului să îl înlocuiască pe reclamant. Acesta este un caz de administrare defectuoasă. O observație critică va fi făcută mai jos.

B. În ceea ce privește afirmațiile reclamantului

Argumente prezentate Ombudsmanului

80. Reclamantul a susținut că Comisia ar trebui să furnizeze dovezi pentru acuzațiile formulate împotriva sa în scrisoarea sa din 15 mai 2007 sau să retragă aceste acuzații. În cursul prezentei anchete, reclamantul și-a reînnoit, de asemenea, cererea de despăgubire, care a fost inițial respinsă de Ombudsman în temeiul articolului 2 alineatul (4) din statutul său. Reclamantul a susținut că Comisia ar trebui să îl despăgubească pentru pierderea de venituri, alocațiile de

cazare și pentru prejudiciul adus reputației sale profesionale.

81. Comisia a susținut că reclamantul nu a suferit nicio acțiune inechitabilă din partea sa, deoarece serviciile sale au acționat în mod corespunzător și că nu a avut loc niciun caz de administrare defectuoasă.

Evaluarea Ombudsmanului

82. Având în vedere constatările Ombudsmanului cu privire la fondul prezentei plângeri (menționate la punctul 68 de mai sus), Ombudsmanul consideră că anchetele suplimentare privind prima cerere a reclamantului nu mai sunt justificate.

83. În ceea ce privește cererea de despăgubire, Ombudsmanul constată că nu s-a constatat nicio administrare defectuoasă în ceea ce privește decizia Comisiei de a solicita înlocuirea reclamantului. Ombudsmanul a constatat administrarea defectuoasă numai în ceea ce privește aspectul procedural al cazului, care privea dreptul reclamantului de a fi audiat. Cu toate acestea, reclamantul nu a susținut că afirmația sa se bazează pe administrarea defectuoasă astfel identificată. În acest context, pare util să se reamintească faptul că reclamantul a declarat că ar fi părăsit în mod voluntar consultanța, dacă i s-ar fi adus la cunoștință că prezența sa crea dificultăți între guvern și delegație. Prin urmare, cererea de despăgubiri formulată de reclamant nu trebuie să facă obiectul unei anchete.

C. Concluzii

Pe baza anchetei sale cu privire la această plângere, Ombudsmanul o închide cu următoarea observație critică:

Prin faptul că nu a acordat reclamantului posibilitatea de a răspunde criticilor pe care le-a exprimat în scrisoarea sa din 15 mai 2007, și anume solicitând contractantului să îl înlocuiască pe reclamant, Comisia nu a acționat în conformitate cu principiul bunei administrări prevăzut la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a UE. Acesta este un caz de administrare defectuoasă.

Observația critică de mai sus se referă la aspectele procedurale ale plângerii. Având în vedere că Ombudsmanul nu a constatat o administrare defectuoasă în ceea ce privește fondul plângerii, nu este necesar să se ajungă la o soluționare amiabilă în cazul de față. Din aceleași motive, anchetele suplimentare cu privire la afirmația reclamantului nu sunt justificate.

Prin urmare, Ombudsmanul închide cazul.

Reclamantul și Comisia vor fi informate cu privire la această decizie.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Adoptată la Strasbourg la 16 decembrie 2009

[1] JO 2000, C 364, p. 1.

[2] Disponibil pe site-ul Ombudsmanului European, <http://www.ombudsman.europa.eu> [Link]

[3] Articolul 41 alineatul (3) din cartă prevede: „ *Orice persoană are dreptul de a solicita Comunității să repare orice prejudiciu cauzat de instituțiile sale sau de agenții săi în exercitarea funcțiilor sale, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre* ”.

[4] Termeni specifici de referință pentru studiul Tracer privind absolenții programului de educație tehnică al țării.

[5] TVET – Educație și formare tehnică și profesională.